

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ER KLINT EEN BELLETJE IN HET BOS

Komisch toneelstukje voor de
jeugd van 6 tot 12 jaar.

van

Theo DIERCKX

en

Jef SCHROOTEN

PERSONEN

3 dames & 4 heren

Markies Maximiliaan van Vogelenzang tot Boemkewies
Barones Juliene ça va Seul sans Caleçon
Burgemeester Koen de Kiek
Zijn vrouw Godelieve Groenblad
Butler Isidoor Stijveneik
Bediende Herman Wablif
Heks Sprokkeldot

DECOR

Een open plek in het bos, gemakkelijk weer te geven door geschilderde bomen op de achtergrond. Er zijn 3 à 4 ingangen, te gebruiken door de regisseur naar believen. De heks dient echter altijd langs dezelfde ingang op te komen en weg te gaan, liefst van voor op de scene.

TAAL

De zuiverheid van taal is voor stukken voor kinderen uiteraard een *conditio sine qua non*, niettegenstaande hebben de auteurs toch de vrijheid genomen om enkele van de typetjes iets extra kleur mee te geven door hun taal een beetje aan te passen. De Markies, een bekakte persoonlijkheid, spreekt een soort van oubollig Nederlands, terwijl barones Julienne, van oude chiqué-adel, een soort van Frans-met-haar-op spreekt. Hier en daar werden moeilijke Franse woorden, direct daarna vertaald door de barones zelf, dat geeft meteen het idee dat zij zo'n beetje neerkijkt op de anderen.

KLEDIJ

Markies : Zoals reeds eerder gezegd, een bekakt (zelfs iets verwijfd) personage. Hij is half modern, half Louis XIV gekleed. In ieder iets te veel "décoré".

Barones : Verzorgd, maar niet AL te choque. Het meest opvallende bij zulke dames, is voor ons, de enorme hoed die ze draagt (cfr. Koningin Beatrix van Nederland).

Burgemeester : Typisch burgemeesterpak met sjaal.

Goddelieve : Zij draagt stapperskleren, hetgeen typisch is voor iemand die de ganse dag met haar neus in de natuur de vogeltjes, insecten en plantjes gadeslaat.

Butler Isidoor : Een stijve, typisch Engelse butler, compleet met habijt en gebiesde broek.

Bediende Herman : Een simpele werkmans in gewone kleren. De kleren van Jan Modaal als hij zwaar werk gaat verrichten.

De toverheks : Dit is de typische toverheks uit de tekenfilms (Walt Disney's "Sneeuwitje"). Indien mogelijk draagt zij een zwarte kapmantel en een zwarte muts. Haar gelaat moet ook worden lelijk gemaakt door middel van een haviksneus met wrat en, nog een idee, schilder enkele van haar tanden zwart.

1e TAFEREEL

(ISIDOOOR en HERMAN komen op de open plek aan en hebben een kampeertafel, stoeltjes en een rieten mand bij. In deze mand bevinden zich alle ingrediënten voor een picknick : borden, bestek, koffiekoppen, koffie, een taart, enz... HERMAN is een beetje hardhorig, wat zeg ik, zo doof als een pot.)

ISIDOOOR : Herman, we zijn er, geloof ik.

(HERMAN loopt gewoon verder of hij niets gehoord heeft.)

ISIDOOOR : Herman ! Ik zei dat we er zijn !!!

(ISIDOOOR blijft ineens staan en HERMAN komt op een bruuske manier tot de juiste conclusie.)

HERMAN : *(Kijkt rond)* Isidoor, ik geloof dat we er zijn.

ISIDOOOR : Maar natuurlijk zijn we er, idioot, dat zeg ik toch.

HERMAN : Wabliefert ?

ISIDOOOR : Heb je mij dan niet gehoord ?

HERMAN : Neen, Isidoor, we moeten niet meer voort.

ISIDOOOR : GEHOORD !!! Heb je mij niet GEHOORD ?

HERMAN : Natuurlijk heb ik jou gehoord. Ik zeg dat we er zijn, we moeten niet meer voort.

ISIDOOOR : Ach, foert. Dit is de plek waar de burgemeester met zijn gasten wil picknicken. Zet de tafel hier maar neer.

HERMAN : Zeg, Isidoor, het is toch dit stuk bos waar ze altijd ruzie over maken omdat ze allemaal denken dat het van hun is, is het niet ?

ISIDOOOR : Ja, de Markies zegt dat het deel uitmaakt van zijn tuin, de burgemeester beweert dat het grond is van de gemeente en de barones heeft een oorkonde uit de 11e eeuw.

HERMAN : *(schrikt)* Waar is er een leeuw ?

ISIDOOR : Geen leeuw, verdorie, ik zei een OORKONDE uit de 11e
EEUW !!!

HERMAN : Wablieft ?!

ISIDOOR : EEN OORKONDE !!! ELFDE EEUW !!!

HERMAN : Zeg, Isidoor, ik ben niet doof hoor, maar ... wat is
dat eigenlijk ? Een oorkonde ?

ISIDOOR : Dat is een stuk perkament waarop met lettertjes
staat geschreven dat de koning dit stuk grond als
geschenk heeft gegeven aan de voorouders van de barones.

HERMAN : Dat bewijst dan toch wel degelijk dat dit bos aan de
barones toebehoort, of niet dan ?

ISIDOOR : Volgens de barones wel, maar daar zijn de markies,
noch de burgemeester het mee eens. Zij vinden beiden dat
die oorkonde al veel te oud is, en dus helemaal geen
bewijs meer is.

HERMAN : Nu goed, laat die hoge pieten maar ruzie maken. Ik ga
me daar niet mee bemoeien.

ISIDOOR : Je hebt groot gelijk Herman. Terwijl zij ruzie
maken, laten ze ons met rust.

HERMAN : Wablieft ?! Heeft de markies de barones GEKUST ???

ISIDOOR : Verdorie, Herman, je moet toch eens naar een dokter.
Je wordt zo doof als een pot.

HERMAN : Maar Isidoor, je hebt helemaal geen pot nodig. Ze
komen hier toch alleen maar appeltaart eten ?

ISIDOOR : *(Haalt de schouders op. Hij geeft het op)* Laten we
de tafel maar neerzetten. Zo dadelijk zullen ze hier
zijn en dan moet alles klaar staan.

*(HERMAN begint heel onhandig de tafel en de stoelen te
zetten. ISIDOOR is veel handiger.)*

ISIDOOR : Ziezo. En nu de tafel dekken.

*(HERMAN legt de bestekken verkeerd terwijl ISIDOOR de
servietten rondstrooit en terug moet oprapen.)*

ISIDOOR : Maar neen, Herman, je zult het ook nooit leren. De messen moeten rechts en de vorken moeten links.

HERMAN : Dat blijft toch hetzelfde Isidoor. Ze eten die appeltaart toch met hun handen.

ISIDOOR : Dat kan dan wel zo zijn, maar etiquette moet er zijn. *(Er klinkt rumoer achter de scène.)* Oei. Vlug Herman. Ze komen er aan.

HERMAN : Ik zie helemaal geen haan... ik zie alleen de markies en de burgemeester. We moeten dus snel zijn Isidoor.

(HERMAN en ISIDOOR maken hun werk af en verdwijnen.)

2e TAFEREEL

(De markies en de burgemeester en zijn vrouw komen op. De markies is goed gekleed, zelfs een beetje "bekakt". De burgemeester en zijn echtgenote zijn echte "groene" jongens. Godelieve is zeer geëmancipeerd en zelfs nog meer AGALEV dan haar man.)

MARKIES : Ziezo, lieve mensen, weest welkom in mijne schone tuin.

KOEN : Dit is uw tuin helemaal niet. Dit bos is eigendom van de gemeente, mijnheer de markies.

MARKIES : Neen, mijn waarde heer burgemeester. Zowaar ik Markies Maximiliaan van Vogelenzang tot Boemkewies heet, dit is wel degelijk mijn tuin. Het kost mij handenvol geld om deze tuin in orde te houden. Dat is wel degelijk het bewijs dat dit bos deel uitmaakt van mijn tuin.

GODELIEVE : Handenvol geld ?! Dat zal wel ! De hele tijd dat we hier in dit bos rondlopen heb ik nog niet één brandnetel gezien.

KOEN : Ja, lieveke, dat is waar.

MARKIES : Mijn allerliefste mevrouw van den Burgemeester, wie wil er nu brandnetelen in zijne tuin. Zij worden dagelijks verwijderd door mijne tuinieren.

GODELIEVE : Mijnheer de markies, brandnetels zijn noodzakelijk in ieder bos. Een bos zonder brandnetels kan nooit een gezond bos zijn.

KOEN : Dat is inderdaad zo, honneponneke.

MARKIES : Mevrouw van den burgemeester, brandnetelen zijn ene speling der natuur die wij allen kunnen missen ende niet nodig hebben. Gij kunt daar zelfs uwe vingers aan verbranden ende zeer doen. Zij moeten ende zullen verwijderd worden uit mijne tuin.

(GODELIEVE stoot KOEN aan om hem te doen antwoorden.)

KOEN : DIT IS UW TUIN NIET !!! DIT BOS IS EIGENDOM VAN DE GEMEENTE !!! Is 't niet waar Zoetekoekske ?

MARKIES : Wel, mijnheer de burgemeester, dan kost de GEMEENTE mij wel handenvol geld ende veel centjes.

3e TAFEREEL

(De barones vervoegt het gezelschap. Zij is een typische "chichi"-madam met streken van de Franse Slag.)

BARONES : Bonjour mes amis. Ne koeie tag, peste vrienden. 't Is kik ben content dat gij heb gefond mijn bos.

KOEN : Maar mevrouw de barones, hoe kan dit nu uw bos zijn ? Het is een stuk van onze gemeente.

MARKIES : Gemeente ofte gene gemeente, ik heet U welkom in mijne tuin.

GODELIEVE : *(Ongelukkig !)* Er zijn zelfs geen brandnetels...

BARONES : Mais non, mes amis. Rien de knots. Tees is mijnen bos. Het bos van Barones Juliene ça va Seul sans Caleçon. 't Is wij dat heb gekreeg van "le roi", das de keuning, voor de bewezen dienst.

KOEN : Ik vraag mij af welke diensten U dan wel aan de koning hebt bewezen, waarde barones. U hebt zeker zijn kousen gestopt of zo ?

BARONES : He bien, monsieur le bourgemeester, ca, dat is iets wat kij als kewone folk niet kunt pegrijp. Daar hept kij niet genoeg de harsens foor.

MARKIES : Mevrouw, ik ben van adel. Gij kunt dus aan mij wel vertellen ende zeggen wat er is gebeurd. Ik heb hersens ende verstand genoeg.

BARONES : Hé bien, monsieur le marquis, ik zal U vertel het ganse verhaal, dan zult gij pegrijp waarom dit bos al eeuwen toebehoort aan de familie ça va Seul.

KOEN : Hopla, daar gaan we weer. Ik geloof dat ik dit verhaal al zo'n tiental keer heb gehoord.

BARONES : Tais toi ! Houd uw mond ! Ik ga vertel. ...
(Iedereen zwijgt omdat de barones hen behoorlijk kwaad bekijkt)

In de 11e siècle, 't is ici, hier, dat woonde ene slechte sorcière, dat is ene toverheks. Zij heette Snottepot en maakte iedereen de leven zuur. Zij haalde poetsen uit met iedereen die in haar bos kwam.

MARKIES : Dat is allemaal wel waar ende echt, lieve barones Juliene, maar wat heeft dat te doen ende te maken met den koning ?

BARONES : Wel, op ene keer was de keuning hier in dit bos à la chasse, op de jacht. Per abuus, consjuus, hij skoot dood de kat van de toverheks. Daarop de Snottepot, zij skoot in ene Franse coleire, zij werd kwaad, en... zij toverde met enen groten toverspreuk alle kleren van de keuning parti, allemaal wek. Daar stond zijne Majesté, in zijnen bloten putjare, helemaal met nikske aan.

KOEN : *(Lachend.)* Dat zal nogal een zicht geweest zijn, denken jullie ook niet ?

BARONES : Zwijg, bourgemestre, das niet om te lak !!!

KOEN : Ik kan er toch moeilijk mee schreien hoor, barones.

BARONES : Het was ne chance, een geluk, dat daar was ook aanwezig mijn over-over-overgrootvader, sinjeur François ça va Seul. 't Is hij kwam op nen idee lumineuze, een formidabel gedacht en leende zijn onderbroek aan zijne

majesté, zijne majesteit. De keuning hij was zo blij met dees vriendelijk gebaar dat hij tout de suite, op slag, onze familie in de adelstand verheef en ons dit stuk bos gaf als ne cadeau, een geschenk. Voila de complete histoire. Ziedaar het hele verhaal.

MARKIES : En alzo kwam U natuurlijk aan uw naam : ça va Seul sans Caleçon. Letterlijk vertaald : het werkt alleen zonder onderbroek. (*Iedereen lacht, behalve de barones*)

KOEN : In ieder geval, onderbroek of geen onderbroek, dit bos is van de gemeente. Dat is zo EN DAT BLIJFT ZO !!!

GODELIEVE : Zeer juist, waarde echtgenoot. En er moeten hier dringend brandnetels komen of dit bos wordt ziek.

KOEN : Dat vind ik ook, Snuiteke.

MARKIES : Mevrouw, er groeien geen brandnetels in mijnen hof. Wat groeit er in mijnen hof ?

ALLEN : AJUIN !!! (*De barones zegt uiteraard "OIGNION"*)

MARKIES : Genoeg nu ! Laat ons picken ende nicken. Isidoor komdet hier !!!

(*ISIDOOR en HERMAN komen op*)

ISIDOOR : Wat is er zijne hoogheid van dienst ?

MARKIES : Schenk maar uit.

(*HERMAN begint rare snuiten te trekken.*)

MARKIES : Maar Herman, wat doedet gij nu ?

HERMAN : Maar mijnheer de markies, U zei toch: "Trek een rare snuit" ?

MARKIES : Neen, mijn waarde, ik zei SCHENK MAAR UIT.

HERMAN : Wablift ?!

MARKIES : SCHENK MAAR UIT !!!

HERMAN : Zoals U wilt, hoogheid.

(*ISIDOOR en HERMAN zetten de koppen op tafel en schenken koffie uit en delen het rond*)

GODELIEVE : Neen, dank U, voor mij geen koffie.

ISIDOOR : Hebt U liever thee ?

GODELIEVE : Ik drink alleen maar kruidenthee, dat is veel gezonder dan koffie of gewone thee.

MARKIES : Maar van deze lekkere appeltaart, daar zultet gij toch een stuksken van willen ende eten ?

GODELIEVE : Als de appels waar de taart van gemaakt is maar niet bespoten zijn dan is het goed. Wij eten alleen maar natuurlijke produkten. Is het niet, Koen ?

KOEN : Maar natuurlijk, Snoezepoezeke.

MARKIES : Isidoor, snijdt de taart in vier stukken.

ISIDOOR : Zoals U wil, mijnheer de markies.

MARKIES : En gij, Herman, haalt voor de mevrouw de burgemeester een glaasje fruitsap uit het kasteel, dat zal ze wel drinken.

HERMAN : Maar mijnheer de markies hoe kan het hier nu stinken ?

MARKIES : Een glas fruitsap, idioot !!!

HERMAN : Komt direct in orde, mijnheer de markies.

(HERMAN verdwijnt achter de coulissen en ISIDOOR deelt de taart uit. Zij beginnen te eten, doch dan klinkt opeens een belletje en zij verstenen als standbeelden)

4e TAFEREEL

(De heks Sprokkeldot komt het toneel op. Ze heeft een belletje in de hand. Ze heeft duidelijk een hels plezier, want ze lacht onheilspellend.)

SPROKKEL : Hihihhi ! Dat had hier niemand verwacht, is het niet. Zie ze daar allemaal stokstijf staan. Ik, Sprokkeldot, de machtige toverheks van het bos, ben hier nu de baas. Met dit belletje kan ik iedereen laten doen wat ik wil. Het is de toverbél van mijn bet-bet-

overgrootmoeder Snottepot, die door de over-over-overgrootvader van de barones werd weggejaagd. Maar dat laat ik niet op mijn kop zitten. Ik zal wraak nemen op iedereen die in mijn geburen komt. Eerst haal ik een kleine poets uit. Hihihih, wat dachten jullie van zout op de appeltaart ? (*Ze strooit zout op de appeltaart*) Ik ben nu al benieuwd naar de kop die ze zodadelijk zullen trekken. Hihihih. Zout op de appeltaart, wat een grap. (*Sprokkeldot verlaat lachend het toneel, vlak voor ze weg is klingelt ze met haar belletje en iedereen komt terug tot leven en gaat verder met eten.*)

MARKIES : Bah, die taart is zout.

GODELIEVE : Zout is zeer slecht voor de gezondheid.

KOEN : Dat is helemaal niet te eten.

BARONES : Maar Isidoor, 't is wat hebde kij nu weer uitgehaald ? 't Is kik vind dat maar ne flauwe grap.

MARKIES : Voor uwe straf zuldet gij de gehele taart opeten ende verorberen. Dat zaldet U leren den draak met ons te steken.

ISIDOOR : Maar mijnheer de Markies, ik weet absoluut nergens van. Ik ben onschuldig !

MARKIES : Opeten zeg ik U, ende gauw !!!

(*ISIDOOR begint met lange tanden het stuk taart op te eten. Terwijl hij bezig is komt HERMAN terug op met een glas fruitsap en geeft dit aan GODELIEVE.*)

HERMAN : Alstublieft, mevrouw Groenblad, uw fruitsap.

GODELIEVE : Dank U. (*Zij drinkt het glas in een teug leeg en geeft het leeg glas aan Herman. Deze bekijkt haar verwonderd.*)

MARKIES : Haal maar een nieuw glas, Herman, mevrouw heeft grote dorst.

HERMAN : Neen, ik ben geen grote worst !!!

MARKIES : EEN NIEUW GLAS, HERMAN !!!

HERMAN : Ik denk dat ik maar beter meteen de hele fles kan

halen, mijnheer de Markies, anders blijf ik over en weer lopen. *(Hij bekijkt ISIDOOR, die rare snuiten trekt tijdens het eten van de taart)* Wat voor rare snoeten trek jij nu, Isidoor ?

ISIDOOR : Herman, wat is die taart zout !

HERMAN : Natuurlijk is die taart koud. *(HERMAN af)*

ISIDOOR : *(Hij roept HERMAN achterna)* Zout ! Zout ! Zout !

MARKIES : Voort eten, Isidoor. Die taart moet helemaal op ende in uw buik verdwenen zijn.

(ISIDOOR gaat voort met eten, doch dan klinkt weer de bel en iedereen verstijft.)

5e TAFEREEL

(SPROKKELDOT komt voor de tweede keer met het belletje op de scene.)

SPROKKEL : Hihihhi. Dat was al een goeie grap, is het niet. Maar dit is nog maar een begin. Nu haal ik eerst een grapje uit met Isidoor. Isidoor, ik wil dat de vrouw van de burgemeester geen glas fruitsap meer kan drinken. In de plaats zul jij, telkens als haar een glas wordt gebracht, dat onmiddellijk leegdrinken. Ziezo, dat zal een klap geven... ik ben benieuwd. *(SPROKKELDOT weer af, na gebruik te hebben gemaakt van haar belletje)*

ISIDOOR : Alstublieft, meneer de Markies, mag ik ophouden met eten. Het zout prikt al op mijn tong en ik krijg er zo'n dorst van.

MARKIES : 't Is goed, Isidoor, stopt ende eindigt daar maar mee. Ik zou niet willen dat gij ziek wordt. Aan een zieke butler heb ik ook niks.

BARONES : Om terug te kom op mijnen histoire, mijn verhaal. 't Is kij allemaal zult moeten toegeef dat dees bos is dus van mij. Ik kan dat bewijs met mijne oorkonde.

MARKIES : Mijne edele vrouwe de barones. Ik heb ook één

bewijsstuk dat dit bos wel degelijk aan mijne familie toebehoort. Ik heb namelijk een koopakte ondertekend door uwe overgrootvader die, aangezien hij geen geld had om deze tuin te onderhouden, deze schone tuin voor ene appel ende ene ei aan mijn overgrootvader heeft verkocht.

KOEN : Neem mij niet kwalijk, mijnheer Markies, maar gronden van de gemeente kunnen niet zomaar worden gekocht of verkocht. Het is en blijft eigendom van de gemeente.

BARONES : Niks te gemeent, niks te verkocht. Het is mijn bos !

MARKIES : Neen, Barones, wij hebben deze tuin eerlijk gekocht ende betaald. Wij hebben ze al jaren op onze kosten onderhouden, deze tuin is dus van mij !

KOEN : Van de gemeente zeg ik U, van de gemeente en niks anders!

GODELIEVE : Hou in godsnaam allemaal op met ruziemaken. Jullie maken alle diertjes bang met julie gekijf. 't Is al erg genoeg dat hier geen brandnetels meer zijn.

KOEN : Goed gezegd, Poezeloeke !

(HERMAN komt op met een fles fruitsap en een glas.)

HERMAN : Het fruitsap van mevrouw de burgemeester. *(Hij schenkt een glas fruitsap in, maar zogauw hij dit wil overhandigen stormt ISIDOOR op hem af grijpt het glas en drinkt het leeg.)*

ISIDOOR : Haaaa ! Dat was lekker !

GODELIEVE : Maar Isidoor, wat doe je nu ? Dat was mijn glas. Waarom drink je dat nu leeg ?

ISIDOOR : *(zichzelf niet begrijpend)* Oh ... neem mij niet kwalijk mevrouw. Ik weet het niet. Het was sterker dan mezelf...

MARKIES : Ach mevrouw, neem het hem niet kwalijk ende vergeef het hem. Het komt waarschijnlijk ende zeker door die taart met zout. Neemt liever een nieuw ende vers glas. Herman schenket nog eens in.

(HERMAN schenkt een nieuw glas in, doch andermaal stormt ISIDOOR op hem af en drinkt snel het glas leeg.)

HERMAN : Maar, enfin, Isidoor ? Heb jij nu werkelijk zo'n grote dorst ?

ISIDOOR : Het spijt mij werkelijk, maar telkens ik een glas fruitsap zie, dan moet ik het leegdrinken. Ik kan er werkelijk niks aan doen.

MARKIES : Herman, het is misschien goed ende beter dat jij naar het kasteel weerom en keert en daar een fles champagne gaat halen. Dat zal het ganse gezelschap wel mogen ende lusten, ende ik weet dat Isidoor daar een hekel aanheeft. Geeft die fles fruitsap maar aan Isidoor, zodat hij ze ledig drinkt ende boemelt. Dan zal zijne dorst wel gelest wezen.

GODELIEVE : Haha... champagne... dat lust ik wel. Het is veel lekkerder dan koffie.

MARKIES : Zijt gerust madam, 't is champgane van de beste soort ende goeie kwaliteit. Zij komt van de streek van Chapeau-sur-la-tête-et-plastron-dans-le-sac. En hij is van een uitstekend seizoen ende uitzonderlijk jaargetijde. U proeft zodadelijk een der lekkerste wijnen die worden gemaakt. Wel, Herman, haal je nu die champagne, of niet ?

HERMAN : Maar meneer de markies, er IS GEEN ZWARTE PIET.

MARKIES : CHAMPAGNE, HERMAN !!!

(HERMAN snelt af.)

6e Tafereel

(Andermaal klinkt het belletje van SPROKKELDOT en iedereen verstijft. SPROKKELDOT komt op. Zij heeft duidelijk plezier).